

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
14. новембар 2018. године
Београд

ПРИМЉЕНО: 14. 11. 2018

Орг.јед.	Број	Прилог	Вредности
03	02-3487/18		

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 68, 150. став 1. и 192. став 2. Пословника Народне скупштине подносимо **Предлог одлуке о образовању Анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности везаних за нестанак војне и државне документације из архиве Министарства одбране Републике Србије**, с предлогом да се, сходно члану 167. Пословника Народне скупштине, донесе по хитном поступку.

НАРОДНИ ПОСЛАНИЦИ

Срђан Ного

Зоран Радојичић

ПРЕДЛОГ

На основу члана 8. став 1 Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“, број 9/10) и члана 68. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, број 20/12 – пречишћени текст),

Народна скупштина Републике Србије доноси

ОДЛУКУ

О ОБРАЗОВАЊУ АНКЕТНОГ ОДБОРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ РАДИ УТВРЂИВАЊА ЧИЊЕНИЦА И ОКОЛНОСТИ ВЕЗАНИХ ЗА НЕСТАНАК ВОЈНЕ И ДРЖАВНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ ИЗ АРХИВЕ МИНИСТАРСТВА ОДБРАНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

1. Образује се Анкетни одбор ради утврђивања чињеница и околности везаних за нестанак војне и државне документације из архиве Министарства одбране Републике Србије (у даљем тексту: Анкетни одбор).
2. Анкетни одбор чине по један народни посланик из сваке посланичке групе у Народној скупштини, кога одреди председник посланичке групе.
Председник посланичке групе одређује народног посланика за члана Анкетног одбора у року од седам дана од дана ступања на снагу ове одлуке.
Анкетни одбор је конституисан и сматраће се да ради у пуном саставу ако више од половине посланичких група које чине скупштинску већину и више од половине посланичких група скупштинске мањине имају своје представнике у Анкетном одбору.
Под посланичким групама скупштинске већине сматрају се посланичке групе које су гласале за избор Владе Републике Србије.
3. Прву седницу Анкетног одбора сазива председник Народне скупштине, у року од седам дана од стицања услова за његово конституисање и рад који се у складу са тачком 2. ове Одлуке сматра радом у пуном саставу.
До избора председника Анкетног одбора првој седници председава најстарији присутни члан одбора.
Анкетни одбор на првој седници бира из својих редова председника и заменика председника Анкетног одбора. Председник Анкетног одбора се бира већином гласова присутних чланова одбора посланичких група које подnose овај захтев за формирање Анкетног одбора, а заменик председника Анкетног одбора већином гласова присутних чланова одбора осталих посланичких група.
4. Задатак Анкетног одбора је да сагледа чињенице и околности везаних за нестанак војне и државне документације из архиве Министарства одбране Републике Србије, те с тим у вези утврди следеће:

- како је могуће да Министарство одбране не поседује следећа документа: Споразум између војних представника СРЈ и НАТО, закључен 15. октобра 1998. године, Забелешку са састанка између делегације СРЈ и војног руководства НАТО предвођеног генералима Науманом и Кларком одржаног у Београду 25. октобра 1998., писмо генералног секретара

НАТО Хавијера Солане председнику СРЈ Слободану Милошевићу од 15. октобра 1998. године, одговор председника СРЈ Слободана Милошевића генералном секретару НАТО Хавијеру Солани на поменуто писмо, као и писмо генералног секретара НАТО Хавијера Солане председнику СРЈ Слободану Милошевићу од 28. јануара 1999. године и одговор Владе СРЈ генералном секретару НАТО Хавијеру Солани на то писмо, које лице или која лица су одговорна за нестанак горе наведених докумената, када и са којим разлогом су ова документа украдена, као и да ли ће се покренути питање одговорности, нарочито кривичне одговорности лица одговорних за нестанак горе наведених докумената, а нарочито одговорност предметног Министарства предвођеног министром Александром Вулином.

5. Анкетни одбор има право да тражи од државних органа и организација податке, исправе и обавештења, као и да узме изјаве од појединаца које су му потребне за извршење задатка.
6. Анкетни одбор је овлашћен и дужан да изврши увид у архиву Министарства одбране Републике Србије, да узме изјаве од министра одбране Александра Вулина и свих других лица чији би искази могли помоћи у расветљавању предметног питања.

За обављање послова увида у архиву Министарства одбране Анкетни одбор може да ангажује потребан број лица ван одбора, чије ће ангажовање бити плаћено средствима из буџета Републике Србије опредељеним за рад Народне скупштине. Лица ангажована за увид у наведену архиву делегираће посланичке групе које учествују у раду Анкетног одбора, сразмерно свом учешћу у укупном броју представника у Анкетном одбору.

7. Анкетни одбор је дужан да задатак изврши у року од 120 дана од дана конституисања одбора.
Анкетни одбор је дужан да поднесе Народној скупштини извештај са предлогом мера у року наведеном у ставу 1. ове тачке.
Анкетни одбор престаје са радом даном одлучивања о његовом извештају на седници Народне скупштине.
8. Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“.

РС број

У Београду, 14. 11. 2008 године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

Маја Гојковић

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I Правни основ за доношење одлуке

Правни основ за доношење одлуке су члан 68, 150. став 1. и 192. став 2. Пословника Народне скупштине, којима је предвиђено да Народна скупштина може да образује Анкетни одбор на предлог народног посланика, као једног од Уставом предвиђеног предлагача закона и другог општег акта.

II Разлози за доношење одлуке

На седници Народне скупштине 16. октобра, у оквиру посланичких питања народни посланик Срђан Ного је тражио да му Министарство одбране Републике Србије достави Споразум између војних представника СРЈ и НАТО, закључен 15. октобра 1998. године, Забелешку са састанка између делегације СРЈ и војног руководства НАТО предвођеног генералима Науманом и Кларком одржаног у Београду 25. октобра 1998., писмо генералног секретара НАТО Хавијера Солане председнику СРЈ Слободану Милошевићу од 15. октобра 1998. године, одговор председника СРЈ Слободана Милошевића генералном секретару НАТО Хавијеру Солани на поменуто писмо, као и писмо генералног секретара НАТО Хавијера Солане председнику СРЈ Слободану Милошевићу од 28. јануара 1999. године и одговор Владе СРЈ генералном секретару НАТО Хавијеру Солани на то писмо.

У одговору на постављено посланичко питање, министар одбране Александар Вулин је обавестио народног посланика Срђана Ного да Министарство одбране не поседује тражена документа.

Сматрамо овакав одговор министра Вулина просто запањујућим. Наиме, с обзиром на међународно-правни континуитет државе Србије као правног наследника СРЈ и СЦГ Република Србија је у обавези чувања горе наведене документације, те је потпуно несхватљиво да се тражена документа не налазе у архиви Министарства одбране. Уколико је у горе наведеном одговору министра Вулина садржана истина, онда је нестанком ових докумената извршено кривично дело или чак више њих, те сматрамо неопходним образовање предметног Анкетног одбора како би се ова питања расветлила и поставило питање одговорности, како кривичне, тако и политичке.

Такође, неопходно је расветлити питање како је могуће да до сада надлежни органи нису утврдили да им недостају поменути документи, те да до сазнања о нестанку истих долазимо на овако бизаран начин, захтевом народног посланика да му се наведени документи доставе. Да народни посланик Срђан Ного у оквиру посланичких питања није тражио доставу горе наведених докумената, овај крајње озбиљан проблем би до даљњег остао неоткривен. Имајући у виду да актуелна власт већ пуних шест година води такозване преговоре везане за Косово и Метохију, несхватљиво је како до сада нестанак ових докумената није примећен, с обзиром да би требало да је потпуно логично да се наши преговарачи, у овом случају највиши државни званичници, упознају са свим досадашњим дешавањима везано за Косово и Метохију, а посебно на почетак косовске кризе и догађаје из 1998. и 1999. године. Да ли је могуће да наши тзв. преговарачи нису упознати са Резолуцијама Савета безбедности УН везаним за Косово и Метохију, а које претходе Резолуцији 1244? Да су лица која учествују у горе наведеним преговорима читали поменуте Резолуције, сазнали би да Резолуција 1203 од 24. октобра 1998.

године помиње Споразум између војних представника СРЈ и НАТО, закључен 15. октобра 1998. године. Ова ситуација још више упада у очи када се узме у обзир да је садашњи председник Републике Србије био министар у Влади СРЈ 1998. и 1999. године, те да су му ови догађаји и ови документи морали бити познати.

Надаље, уколико је нестанак предметне документације пак примећен раније, зашто се у оквиру Министарства одбране није приступило хитном формирању комисије која би утврдила ко је лице или ко су лица која су украли ова документа, када и са којим разлогом, како би се против истих покренуо кривични поступак, а такође и утврдила политичка одговорност оних лица која су ову крађу омогућила. Подсећамо да ово није први пут да неки државни функционер или службеник украде поверљива и важна документа, у интересу страних држава или субјеката, а са циљем да се Србији нанесе штета и угрози национални интерес и безбедност. Сетимо се само како је својевремено Горан Свилановић украо споразуме Холбрук – Караџић и Холбрук – Милошевић, те како за то до данашњег дана није одговарао. Предуго је шпијунажа и издаја била толерисана и пожељна у Србији. Овом приликом подсећамо и на кривични поступак против Момчила Перишића који ни до данас није приведен крају и окончан, а управо је Перишић потписник спорног споразума са НАТО од 15.10.1998. којим су практично везане руке војсци у обрани од наступајуће агресије, и којим је НАТО добио могућност да неометано шпијунира део српске територије и припрема агресију која је убрзо уследила. Иако су овим споразумом жртвовани припадници војске, и направљени глиненим голубовима, а НАТО обезбедио логистику да шпијунирањем припреми агресију, за 78. дана трајања агресије НАТО и шиптарски терористи нису успели да задају озбиљнији ударац војсци СРЈ која је храбро и маестрално успела да обије све налете агресора и из рата изађе са минималним губитцима.

Надлежне службе су документовале сарадњу Перишића и америчких служби још од 1996. и то доказале. Као и у осталим случајевима, од деведесетих до данас, службе су одрађивале свој посао, и документовале кривична дела и сарадњу са страним службама свих функционера, али није постојала политичка воља да се ти докази користе у сврху за коју су прикупљени – процесуирање учинилаца кривичних дела, већ су завршавали у фиокама, и били предмет политичких трговања. Правоснажна пресуда у оваквим случајевима је од виталног значаја за Србију, јер би онда пале све штетне радње која су та лица предузела. То је основ, по Бечкој конвенцији о уговорном праву из 1969. године, и за престанак свих међународних уговора који су потписани од стране оваквих лица. тако можемо оборити све штетне уговоре, попут свих споразума са НАТО, али и бројне друге – Бриселске споразуме, Даблински споразум,... Управо из тог разлога стране службе и не дозвољавају да овакви случајеви добију судски епилог, и зато нема одговорности.

Сматрамо неспорним одговор на питање у чијем је интересу било да украде наведена документа, с обзиром на чињеницу да она осветљавају сам почетак кризе око Косова и Метохије, те јасно указују на то да НАТО никада није имао намеру да испоштује ниједан договор, те да су сва попуштања српске стране током свих ових година остала без икаквог ефекта. Оно што, међутим, не можемо ни схватити ни прихватити јесте зашто су носиоци наше државне власти потпуно незаинтересовани за ова питања, зашто их ни најмање не дотиче нестанак ових важних докумената, како је могуће да нису упознати са осталим, већ

поменути Резолуцијама СБ УН које на недвосмислен начин потврђују територијални интегритет Републике Србије и суверенитет Србије на Косову и Метохији и многа друга питања.

Држава и надлежни органи предвођени Народном скупштином Републике Србије не смеју дозволити да ово питање остане нерешено. Непостојање одговорности државних функционера и носилаца правосудних функција је кључни проблем Србије, и борба за успостављање принципа да свако мора одговарати за своје поступке је најважније питање за које се морамо изборити. Подсећамо да Народна скупштина, између осталих, обавља и контролну власт.

С обзиром на све наведено, сматрамо образовање овог Анкетног одбора неопходним, како би се испунили у горњим тачкама наведени задаци, расветлиле поменуте чињенице и околности, те како би Народна скупштина показала овим примером, кроз образовање предметног Анкетног одбора да у Србији више неће бити толерисана издаја, шпијунажа и потпуно одсуство одговорности за штету учињену интересима Републике Србије.

III Објашњење основних правних института и појединачних решења

Анкетни одбор се образује из реда народних посланика, представника посланичких група у Народној скупштини. Председник посланичке групе, у складу са предложеном одлуком, одређује представника за члана Анкетног одбора у року од седам дана од дана ступања на снагу ове одлуке. Анкетни одбор се сматра конституисаним ако више од половине посланичких група које чине скупштинску већину и више од половине посланичких група скупштинске мањине имају своје представнике у Анкетном одбору.

Под посланичким групама скупштинске већине сматрају се посланичке групе које су гласале за избор Владе Републике Србије.

Задатак Анкетног одбора је наведен у тачкама 4.-7. Предлога одлуке и одељку Разлози за доношење одлуке.

Рок за извршење задатка и обавеза подношења извештаја Анкетног одбора утврђени су у тачки 7. Предлога одлуке.

Престанак рада Анкетног одбора утврђен је у тачки 7. Предлога одлуке.

IV Процена финансијских средстава потребних за спровођење ове одлуке

За спровођење ове одлуке обезбеђена су средства у буџету Републике Србије.